

Veronika Hronková

Jazyk a jazykové právo v ústavách vybraných španělsky mluvících zemí

(oponentský posudek diplomové práce)

Předkládaná diplomová práce Veroniky Hronkové se zabývá jazykovým právem ve vybraných španělsky mluvících zemích. Toto téma, rozkročené mezi dva obory, sociolingvistiku a právo, autorce neumožnilo postupovat podle osnovy běžné v závěrečných pracích, kde bývá výrazný předěl mezi teoretickou a praktickou částí, přičemž v té druhé je obvykle realizován vlastní výzkum. Jedná se tedy o práci spíše teoretického a popisného rázu.

Práce má standardní rozsah (74 stran) a její struktura je následující: po úvodu (s. 9) následuje první kapitola (s. 10-19) věnovaná definicím teoretických pojmů z oblasti sociolingvistiky, jazykového kontaktu, jazykové politiky a plánování. Na konci se autorka zmiňuje o metodologii a cílech práce. Ve druhé kapitole (s. 20-39) se autorka zabývá možnými přístupy k právnímu uspořádání vícejazyčných území, po obecných definicích obecných termínů popisuje z pohledu jazykového práva situaci v České republice, Španělsku a jeho autonomních oblastech, zmiňuje též jazykovou politiku EU a OSN. Třetí kapitola (s. 40-45) je věnována španělsky mluvícím zemím mimo Evropu. V poslední, čtvrté kapitole (s. 46-64) autorka rozebírá podrobněji sociolingvistickou i právní situaci (z pohledu jazykového práva) ve čtyř vybraných zemích LA – Chile, Peru, Bolívii a Paraguayi. Práci uzavírá závěr (s. 65-66), resumé v českém a španělském jazyce (s. 67-68) a soupis bibliografie (s. 69-74).

Hodnocení práce:

Jak již bylo řečeno, autorka pojala práci jako rozbor různých přístupů k jazykové politice zakotvených v právních dokumentech vybraných zemí. Kromě České republiky, EU a OSN popisuje i situaci ve Španělsku, jejím hlavním zájmem jsou však čtyři španělsky mluvící země v Jižní Americe. Přínos práce tedy spočívá v komentovaném popisu a analýze informací získaných mj. z jednotlivých právních dokumentů, a zejména pak v syntéze takto získaných poznatků, která by vyústila ve vlastní relevantní závěry.

Z tohoto hlediska lze konstatovat, že autorce se nepochybně podařilo vhodně propojit oba obory zmíněné v úvodu (sociolingvistiku i právo) a dokázala z právních dokumentů vybrat všechny podstatné informace. Popis situace ve vybraných zemích je velmi informativní, obsažný a zdařilý. Přesto se nemohu ubránit dojmu, že závěry, které autorka vyvozuje, jsou sice správné a obecně platné, nicméně dle mého názoru mohly být podrobnější a přinést např. zevrubnější srovnání zkoumaných zemí mezi sebou (toto srovnání se v práci omezuje v podstatě na jeden odstavec na str. 65) či hlubší zamyšlení se nad příčinou odlišností či shod.

Práce je psaná kultivovaným a čtivým odborným stylem. Co se týče formálního zpracování, lze konstatovat, že obsahuje všechny požadované náležitosti a části a nemám k ní žádné závažné připomínky.

Dotazy a náměty k obhajobě:

Jaké hlavní paralely či rozdíly spatřuje autorka v jazykovém právu s ohledem na vícejazyčnost a přístup k minoritním jazykům ve Španělsku a zkoumaných zemích LA?

Závěr:

Na základě výše uvedeného se domnívám, že předkládaný text svým rozsahem i způsobem zpracování splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Doporučuji jej proto k obhajobě a předběžně jej hodnotím známkou *výborně*.

V Praze dne 6. 8. 2022

PhDr. Zuzana Krinková, Ph.D.